

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

L ante V

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

pertinentia communia sunt. ut heres: locuples: quod & neutrum est. Hec ille. & in singulari numero. tam in i quam in e ablativum terminatur: ut idem tradit Priscianus. Cicero in frumentaria. In provincia locupletis: & referta. Hora. sermone. xvi. In locuplete domo vestigia rubro: Vbi cocco
Locus in sing. nume. masculinus. generis est. in plurali vero masculini. et neutri: teste Probo. neque interest locos dicas: aut loca. licet quidam differre voluerint. Virg. Deuenerunt locos. & format per diminutionem masculini. quidem generis loculus: & neutro locellus teste Prisciano. Quinertia & locellus comperiunt. Loculus item vel locellus: eboreum quoddam erat pecunie repositorium. Marcellus. Non nisi de flaua loculos implere moneta: conuenit. hic etiam ex ligno fieri solebat. Vnde est illud Marcellus. distichon. Sigd adhuc superest in nostri fce locelli. Est numerus: nihil est: ipse locellus erit. Rursum loculus dicitur quod mortui effruntur: quod a fas. Pheretrum capulum: libitina vocant: ut in euangelio Lucce scriptum est. Et accersit Iesus: & tetigit loculum. Hi autem qui portabant steterunt: & ait. Adulescens tibi dico surge
Lodex. Require in dictione lodix.
Lodicula. Require ibidem
Lodix fore. generis est: & cum i in secunda syllaba. scribitur: testibus Prisciano. & Phoca. At vero Isidorus per lo scribit: masculinique (ut ait) est generis. Et per dicit in obliquis di syllaba: dicere luue. Modo sub lodice relictis: generis est lectisternii. Et format diminutiuum lodicula. Suetonius in Augusto. Itaque in extremis spatiis subsultu decurreret. Iestertio vel lodicula iuoluit. Sestertium hic generis est veli.
Loliu: herbe genus: est unico l scribitur: cum prima corripit syllaba. Vir. Infelix loliu. Hora. ser. xvi. Essi ador loliu: dapis meliora reliques
Loligo cum duplicato l scribitur: neque a loliu descendit: ut cum Catho. Vgu. somniauit: sed teste Varro. de ling. lat. loligo & subuola dicta est: quasi voligo lra comutata. Et quia volo volas: prima corripit syllaba. loligo vero illa producit. ideo meri gratia cum duplicato l auctoribus scribere placuit. ut est apud Horat. sermo. iij. Hic nigre succus loliginis: genus est piscis: qui a nonnullis Sepia vocatur: dicere Persio. Nigra quae infusa vanescat sepia lymphae
Loligo. Require in dictione lolium.
Longurio. Require in dictione longus
Longus & longurio in vno significato dici potest: teste Marcello. Varrone inducere dicentem. Ante me est nescio quis longurio.
Loquertia. Require in dictione locutio
Loquutio & loquertia in vno facto accipi possunt teste Nonio Neuium inducere dicentem in galinaria. O pestifera pontica fera trux tholutum loquentia: hoc est volubilis loquutio
Lora. Require in dictione lorum.

Lora & cum au diphth. lauru enuciari potest: teste Donato super tertiam Comae. Terentij: dictum quod est (ut ait) a laurea triumphorum: sub quo mos erat capriuos vinciri: duci: per pompam: neque ab eo: quod est licitum deriuari: ut cum Catho. Vgu. somniauit Lora ea dicebat: cum in vindemia expressissent acinis mustum: & folliculos in dolium: ut scribit Marcel. Varro de vita patrum. Antiquae mulieres maioris natu bibeant lora.

Lotis. Req. in dic. Lotos.

Lotos huius loti cum exili. & lotis huius lotidis declinari potest: genus est arboris & herbe: & proprium puellae nomen: ut lib. vlti. super regulam O super te breuis est monstrabimus

L ante V

Lucanica. Require in dictione lux.

Lucanicus. Require ibidem.

Luca. Req. in dictione lux.

Lucanus. Ibidem.

Lucar. Ibidem.

Lucas. Ibidem

Lucellum. Ibidem.

Lucellus. Require ibidem.

Lucrinus cum exili & latino scribitur: lacus est Campaniae: a lucro cognominatus: teste Ser. de quo Virg. geor. ij. An me morere potius Lucrino quam abdita saxa. Locrinus cum o post l & exili & latino: mons est in Brutijs: & eodem nomine lacus in Euboea
Lucitor deponens est verbum: sed & lucro lucras comperit. Vnde Terentius ait in Accyra. Dicitur illi anulū sese dū lucrat detraxisse. Enni. li. viij. Viri validis viribus lucrant.

Lucro. Req. in dictione lucro

Lucta. Require in dictione luctus.

Luctus a lugeo quarti & secundi ordinis est. Vnde Accius referre Marcel. ing. Cesso hinc ire: & rapere lucti vestit. Lucta a luctor pugna dicitur.

Lucullus. Require in dictione lux

Lucullus. Ibidem.

Lucus. Ibidem.

Ludicris. ludicre: ut Priscianus. Alexander: Vgu. Catholicon tradidere tertia decl. declinat. Ego secunda potest: ludicus ludicra ludicrum declinat dixerim: iuxta illud quod habet in illa lege frequenter repetita Qui arte ludicra exercuerit: in duodecim ordinibus primis ne sedeat. Et Virg. ait. Aut ludicra petunt: premia. Quod quidem exemplum licet Priscianus asserat per se: nostrum in sententia magis perspicue sit. Nam si a tertia (ut idem voluit) declinatione veniret ludicra dixisset. Vir. non ludicra. hinc est illud Hora. in epist. Valeat res ludicra: si me palma negata macrum: donata reducit opimū. id est abeat. Ludicrum dici potest quodcumque lusorium opus acioculare. Catullus. Floridis velut enitēs. Myrtus asiam ramulis. Quo hamadryades deg. Ludicrum sibi roseido: nutriunt in humo: e
Ludicrum. Require in dictione ludicris.
Ludicrus. Require ibidem.
Ludifico ludificas actum. & ludificor deponens

transituum vsarpatur. Ausonius. Periurū la-
pitham Iunonia ludificat nubs. Terent. Posq̃
ludificatus est virginem

Ludificor. Require in dictōe ludifico.

Lupa. Require in dictōe lupus.

Lupatum. Require in dictōe lupus.

Lupus masc. gñis est: sed femi. apud antiquos
fuit: testibz Capro & Probo. quo etiā gñe: hoc
est feminino Varro & Enni. ptulerūt. Nūc au-
tem p̃ femina lupa dī: q̃ (vt tradit Probus) in
dictō p̃fali & abltō facit lupabz. At ṽo Beda su-
per Donatū non lupabz: sed lupis tradit esse di-
cendū: qd̃ & placet. Lupus item gen⁹ est piscis.
Mar. Hamus & in mulū mittit atqz lupū. Rur-
sus lupus frenum appellat. quod & luparū dī
Ouid. li. trisiū. Et placido duos accipit ore lu-
pos. Marr. Mordent aurea quod lupata cerui.
Lusio. Regre in dictōe Lusus.

Lusus hui⁹ lusus. lusio. ludus (q̃ etiā teste Festo i
dictōe corius p̃ coriū femi. gñe apud antiq̃s
fuit) in vno f̃ caro accipi p̃nt: auctore Marcel.
Alii distinguētes numero multitudinis: ludos
publicos dicūt & spectacula. Ludū ṽo nūmer-
o vnus p̃ exercitiōe gymnastica accipiunt:
vt est lud⁹ palestre. ludus pilæ. deniqz ludū ap-
pellari volunt: cū. s. multoz cōuentus ab vno
erudit p̃ceptore: vt est lud⁹ gladiatorij. ludus
music⁹. ludus literari⁹. Lusus ṽo ad volupta-
tem cōparatos asserūt sine vlla arte: & pueroz
proprie dicunt. At cōtra: vbi ars et p̃miū: lud⁹
vocat. vt lud⁹ aleæ. lud⁹ tellarij: in q̃ etiam lu-
do: tū spes: tū piculū p̃positū est. Quinti. Quia
diuītē illis p̃miserā: partē in ludū ṽdiderunt:
tanq̃ decepti: hoc est gladiatorij. quos etiā plu-
rali nū. ludos vocat: quotiēs vnum pluraue
pugnator: paria ad spectaculū pugnatura p̃-
ducunt. Cice. de oratore. Tū hoc in ludo non
p̃cipit. faciles em̃ causę ad pueros deferūt. Et
statim post. Hęc est in ludo causā: fere formu-
la: vbi de grāmatices ludo locutus est: De ludo
musicæ intellexit Teren. de Fidinā: q̃ quoti-
die in ludo discebat. Nōnunq̃ ludus p̃ ioco po-
nitur: vt est apud Hora. Sed tū amoto q̃ram⁹
seria ludo. Lusus aut̃ vt dixim⁹ & lusio: merā
voluptatē p̃positā habet. Quinti. Nihil me of-
fenderit lusus in pueris. Et paulo post. Sst etiā
nōnulli accuēdis ingenij nō inutiles lusus. Ci-
ce. Ex multis lusionibz nobis senibz talos relin-
quant. & tesseras: vbi de voluptate senili locu-
tus ē. Ponitur tū & lusus p̃ ludo. Sueto. li. iij.
At ne ex lusu q̃dem a: cōpendium spernēs.
Ab eo qui est ludus fit Ludio: ioculator & Lu-
dius & ludia ioculatrix. Mar. Hermes cura: la-
borqz ludia. Iuue. saty. vi. Quę ludia sumpse-
rit vnq̃: hos habitus.

Lutheolus. Require in dictōe Lutū

Lutheus. Require ibidem.

Lutum cum t̃ exili: cōnum vocatur: & primam
corripit syllabā. Iuueñ. Compositiūz luto nul-
los habuere parētes. Ausonius. Atqz abacchū
Samio sepe onerasse luto. Luthū cū th aspira-
to: neu. gñis est. etsi ab Vgutione mas. luthus
declinari p̃cipiat. & a λύτ pov: qui est cruor
deducit. At vero Gellius a luce dictum tradit.
Ait enim lib. noctū artica. ij. Luthus cōtra
rufus color est dilucidior. vnde nomen quoqz
factum esse videtur. Quod si sic est: absqz aspi-
ratiōe. hoc est cum t̃ exili scribi lutum oportet.
quod tamen a viris doctis non obseruatur. Et
producit luthum lu syllabā: dicēte Virgī. Cro-
ceo mutauit vellera lutho. Iuue. tamē primam
syllabā corripuit: cum ait. Gladiosqz parante:
Incude & lutho Vulcano ad rhētorā misit:
vbi nōnulli p̃ sinheresim theo syllabā esse vo-
lunt: ita vt secūdus pes & tertius spondeus sit:
& lu syllaba p̃ducta. A lutho fit lutheus: vt lu-
ue. exemplo patet. & diminutiue lutheolus: pe-
nultima correpta syllaba. Luca. Luthea demis-
sos velarūt flamea vultus. Virg. in Buco. Mo-
lia lutheola pingit vaccinia calta.

Lux huius lucis fœ. gñis est: quin & mascul. ve-
teres ptulerunt: teste Donato sup̃ tertiā come-
diam Terēij. sed & hic lucus huius lucus. Iu-
ce posuerūt: dicente Teren. Comce. p̃fata. Cū
primo lucu: hoc est prima luce. id est (vt idē ex-
ponit Donatus) cum primū sol cōpperit illuce-
scere. Lucus secundi ordinis: nemus appellatur
arboribz densum. & format p̃ diminutionem
Luculus & lucellus. Hoc lucellū a lucro dimi-
nutiū est: teste Prisci. Horatius sermo. xv. De
sene gustarit tecum partita lucellum. Luculus
cum duplicato l: propriū fuit viri nomen: cui⁹
meminit Hora. in episto. dicēs. Ne fueris sic tu:
chlamydes lucullus vt aiunt. Inde Luculleum
marmor dictum est. Lucar huius lucaris neu.
gñis: id appellatur precitū quod ex lucro capta-
tus: vt scribit Pōpeius. Et producit in obliquis
ea syllabam. sicut etiam Calcar huius calcaris:
teste Prisci. lib. viij. Fœminini autē generis lu-
car pro aue: ea syllabam in obliquis corripit.
Sicut etiam baccar huius baccaris. Lucas pro
priū fuit euangeliste nomen. Luca vrbs est Tu-
scie: teste Prolem. Luca item (vt refert Varro
de lingua latina) elephas a nōnullis digit: quē
alii (vt pergit) bouem appellant: dicēte Ennio
Atqz prius pariet locusta lucam bouem. Luca-
nia: provincia est Italię. a qua fit Lucan⁹ & Lu-
canicus. Hora. Lucan⁹: an Apulus anceps. Lu-
canica suilla vocatur. Mar. in Apophoreis.
Filia picenę venio lucania porcæ
Luxuria. Require in dictōe luxus
Luxuries. Require ibidem

Luxor. Require in dictiōe Luxurio
Luxurior. Require ibidem.

Luxurio neutrale. & luxurior deponēs hoc di-
stant auctore Diome. q̄ luxuriare in laude est:
luxuriari vero in crimine. significat enī luxurio
(vt ait) nō lasciuia mentis: sed habitudinē cor-
poris: vt est apud Virg. geor. iij. Luxuriatq; to-
ris animosum pectus. Trāssert in luxurio etiā
ad alia. Tibul. Luxuriat animi rebz plerūq; se-
cundis. Corne. Seuerus. Luxuriat opes: odia
arq; hinc lōga grauatūr. Hiero. in Ecclesiastico.
ca. xiiij. Qui aceruat ex animo suo iniuste: a ijs
cōgregat: & in bonis illius alius luxuriabitur.
Comperit etiā Luxor pro luxurior. Festus: lu-
xantur a luxu dictum. id est luxuriātur

Luxus. luxuria. luxuries ī vno scato accipi pnt
tam p abūdātia q̄ p lasciuia. Vir. li. gnei. i. Lu-
xuriis segetū tenera depascit in herba. Idē ge-
or. i. At si luxuria foliorū exuberat vmbra.

M ante A

Macella. Req. i. dic. macellū
Macellū cū vnico & du-
plicato l scribit: qd quidez
vocalulū Seruius a greco
deductū tradidit. Donat^o
sup Terētij Eunuchum a
macelladis pecoribz dictum
voluit. Pōpeius a quodā
cui nomē Macello appella-

tu m dixit: q̄ Macellus in vrbe (vt ait) lagocini-
um exercebat: quo (vt pergit) dānato censores
Aemilius & Flauio postea statuerūt: vt in do-
mo ei^o obsonia venderētur. Macellus item idē
est q̄ macilētus teste Nonio. Vñ Lucil. li. vi.
ait. Si nosti: nō magnus homo est nasutus macel-
lus: Macella vrbs est mediterranea Sicilię: vt ī
Cosmographia Ptolemę ostendit

Macellus. Require in dictiōe macellum

Maceratio. Require in dictiōe maceries

Maceria. Require Ibidem.

Maceries & maceria in vna fatiōe accipi pnt: re-
ste Noni. paries is vocat: q̄ vineę vñ horti clau-
di solēt. Sisenna li. hist. iij. Post villagz maceries
& parietinas qnq; cohortes in insidijs reliqt.
Maceries itē p maceratiōe ponit: teste Nonio
Aphranitū inducētē dicentē in excepto. Facere
illi satis vis: quanta illi^o mors sit maceries tibi.
Rursum maceria: mēbrana secundinarum vocat
quam alio nomine steram appellant

Machra cū ch aspirato & æ diph. scribit: neq; a
machto vel macero deduci: vt cū Catho. som-
niauit Vgut. sed grēcū magis est vocabulū. q̄
apud nos gladi^o trāssert. & pducit mediā syl.
Iuue. saty. vij. Ostendat ames nomē: victumq;
machræ. i. gladij. b est pmetonym iā gladi-
toris: vbi Domiti^o ppriū dixit fuisse nomē p-

conis. Torrel. macellum interpretatus est.

Macius macla maciū. & macla aduerbiū: tam
gō q̄ abltō iūgi. Marf. Macla animi: quē var^o
habet: mortūq; tuorū. Syll^o li. xv. Lelius affat:
macla o venerā de pudici: ductor macla animi.
Lucil. li. v. Macla inq; virtute: silq; his versibus
Hora. sermo. ij. Macla virtute: esto ingi senten-
tia dia Catonis. Vir. Macla nouay iute puer. i.
magis aucte. Maclius: magis auctus: teste Festo
Macies. macritudo. macor in vno significato di-
ci potest: auctore Nonio

M ante AG

Magalito. Require in dictiōe mapalia

Magister. Require in dictiōe magister.

Magister cū g scribit: nō aut cū duplicato ij: hac
videlicet scriptu. Maiſter: vt scribi pcepit Vgu-
tio. Nā si cū duplicato i scriberet: primā sylla.
pduceret: cū tñ cōstet correptā esse: dicēte Per-
sio sary. v. Rem populi tractas: barbarū p cre-
de magistrū: dicere. Neq; ab eo qui est maior:
magister deduci: vt Vgu. somniauit. sed a Ma-
gis descendit: vt scripsit Pōpeius in hęc verba di-
cens. Magistri nō solū doctores artū: sed etiā
pagorū: locieratū: vicorū: collegiorū: equitū di-
cūtur. quia omēs hi magis ceteris possunt. Et
Seruius ait. Magistri appellant hi: qbus pceptū
pua reę cura incūbit: & qui magis q ceteri di-
ligentiam et sollicitudinē rebz quibus presunt:
habere debēt. Antiqui etiā. sicut magis & ma-
ge. ita magister & magistre dixerunt

Magnas huius magnatis. & magnat^o hui^o ma-
gnati declinari potest: is dicit: q i populo mag-
nus habet. Magnata vrbs est Ibernig: teste Pro-
lem. a qua populi quidam Ibernig Britannig:
magnatæ cognominati sunt

Magnata vrbs. Require in dictiōe magnas

Magnatē populi. Require ibidem

Magnatus. Require ibidem.

Magnesia (vt scribit Pro.) p mōtoritū ē Pelasgio-
rū in Macedo. & eodē noie vrbs penes mēan-
drū fluuiū. Alia item vrbs penes Sipy. q̄ etiam
noie regio qdā Thessalię cognouata est: cuius
populi teste Plī. li. iij. natu. histo. Magnesi vo-
citi sunt: q̄ etiā Magnetes vocant: dicēte Lu-
ca. li. vi. Et magnetes egs: minye gens cognita
remis. Magnes maf. gnis: metalli gen^o est: ad se
serę attrahētis: q a nōnullis Magnetis hui^o ma-
gnetidis vel magnetidos declinat. neq; a mag-
nus deriuat. vt cū Catho. somniauit Vgu. sed
grēcū magis est vocabulū. Vñ grēcū actū
magneta protulit Syllius: cum dixit li. iij. Qui
magneta secant: solus honor ille metalli

Magnesi. Require in dictiōe magnesia

Magnes neris. Require ibidem.

Magnetis. Regre ibidem

Magnitas. Regre in dictiōe magnitudo.